

УДК 343.98:343.41(477)

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2025.2.29>

Володимир Юрійович Попов,

кандидат юридичних наук,

Національний науковий центр

«Інститут судових експертиз ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса»

Міністерства юстиції України (докторант);

<https://orcid.org/0009-0003-9020-9448>,

e-mail: v.iu.popov@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ РОЗСЛІДУВАННЯ ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

У статті визначено, що етапізація втручання в діяльність представників органів державної влади передбачає виокремлення двох етапів – початкового та завершального. Установлено, що основними джерелами інформації про факт втручання в діяльність представників органів державної влади найчастіше є: інформація від самих потерпілих або свідків; інформація, розміщена в медіа, месенджерах або соціальних мережах; інформація, отримана під час моніторингу відкритих джерел. З'ясовано, що процесуальне оформлення інформації про втручання в діяльність представників органів державної влади найчастіше здійснюється в письмових документах. Обґрунтовано, що вихідна інформація про кримінальне правопорушення підлягає оцінюванню та перевірці.

Ключові слова: криміналістична методика, досудове розслідування, втручання в діяльність, представник органу державної влади, початковий етап розслідування, підстави відкриття кримінального провадження.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

У межах криміналістичної методики процедура щодо розслідування злочину розглядається насамперед як система взаємопов'язаних і узгоджених процесуальних дій, спрямованих на виявлення, фіксацію, вилучення та використання доказів. Залежно від конкретних умов і тактичних завдань, які вирішуються на різних етапах кримінального провадження, можуть формуватися окремі підсистеми дій слідчого або органу дізнання. Із цією метою у криміналістичній методиці застосовують періодизацію досудового розслідування з виокремленням його стадій [1, с. 28–29].

Першим етапом розслідування традиційно визначають початковий. Йому притаманна низка складнощів, які зазвичай розглядаються в контексті окремих груп кримінальних правопорушень, об'єднаних за певними криміналістичними ознаками. Це стосується і

групи кримінальних правопорушень, пов'язаних із втручанням у діяльність представників органів державної влади. Таким правопорушенням притаманний високий рівень латентності, адже представники органів влади, перебуваючи у службовому підпорядкуванні, часто приховують факти протиправного впливу на них. Отже, вважаємо за потрібне з'ясувати, які правові й організаційні складнощі існують у забезпеченні початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень досліджуваної групи.

Актуальність окресленої проблематики зумовлена ще й тим, що правильність дій представників органів досудового розслідування на початковому етапі суттєво впливає на можливість своєчасного виконання завдань кримінального провадження. Кримінальні правопорушення, пов'язані із втручанням у діяльність представників органів державної влади, також не є винятком із цього правила. Ба більше, іманентною ознакою цієї групи деліктів є латентність, зумовлена приховуванням потерпілими фактів протиправного впливу на них.

Стан дослідження проблеми

Окремі аспекти провадження початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень у своїх роботах висвітлювали В. Бесчасний та О. Одерій [2], О. Вакулік [3], В. Журавель [4], Л. Гуртієва [5], М. Погорецький [6], О. Самойленко [7], З. Топорецька [8], С. Чернявський [9] і багато інших.

Особливості початкового етапу розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із втручанням у діяльність представників органів державної влади, досі не були предметом ґрунтовних наукових досліджень. Розробленням суміжної проблематики займалася Д. Русанівська. Науковиця зазначила, що, крім відсутності чіткого процесуального регламенту щодо початку досудового розслідування стосовно осіб, які мають додаткові гарантії незалежності, чинний Кримінальний процесуальний кодекс України (далі – КПК України) не містить і інших норм, які б визначали процедуру правової регламентації стадії відкриття кримінального провадження. Зокрема, відсутній окремий розділ або глава, які б урегульовували цю початкову стадію [10]. Отже, з урахуванням прогалин у системі законодавчих положень, вважаємо за необхідне дослідити ці питання в аспекті кримінальних правопорушень, пов'язаних із втручанням у діяльність представників органів державної влади.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення правових та організаційних складнощів, що виникають на початковому етапі розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із втручанням у діяльність представників органів державної влади.

Визначену мету конкретизовано в таких *завданнях*: 1) на підставі узагальнення теоретичних підходів і правових положень кримінального процесуального законодавства визначити, яким чином доцільно здійснювати етапізацію розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із втручанням у діяльність представників органів державної влади; 2) з'ясувати типові підстави для початку розслідування кримінальних правопорушень цієї категорії; 3) розкрити проблемні питання організаційного характеру, що виникають під час провадження початкового етапу розслідування втручання в діяльність представників органів державної влади.

Наукова новизна дослідження

Визначено, що основними джерелами інформації про факт втручання у діяльність представників органів державної влади найчастіше є: інформація від самих потерпілих або свідків; інформація, розміщена в медіа, месенджерах або соціальних мережах; інформація, отримана під час моніторингу відкритих джерел. З'ясовано, що процесуальне оформлення інформації про втручання в діяльність представників органів державної влади найчастіше здійснюється в письмових документах, серед яких: 1) заява про вчинення кримінального правопорушення; 2) протокол про прийняття заяви про вчинення кримінального правопорушення; 3) рапорт працівника правоохоронного органу; 4) повідомлення про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя; 5) інформація, отримана від підприємств, установ, організацій, зокрема комісії з референдуму, виборчої комісії.

Обґрунтовано, що вихідна інформація про кримінальне правопорушення підлягає оцінюванню та перевірці. Оцінювання такої інформації спрямоване на встановлення достатності виявлених даних щодо подальшого планування першочергових слідчих (розшукових) дій і процесуальних заходів, а також наявності ознак кримінального правопорушення, спростування малозначності діяння. Перевірка інформації передбачає з'ясування її достовірності, адже неправдивість будь-яких фактів заперечуватиме доцільність здійснення подальших дій, тим паче з огляду на наявність об'єктивних причин.

Виклад основного матеріалу

У науковій літературі висвітлюються пропозиції щодо розгляду етапів розслідування не ізольовано від процесуальних рішень, а в їхньому тісному взаємозв'язку [1, с. 28]. Тому вважаємо, що з'ясування правових засад початкового етапу розслідування втручання в діяльність представників органів державної влади також потребує проведення системного аналізу чинних положень, які становлять правову основу діяльності органів досудового розслідування.

Відповідно до проведеного аналізу положень кримінального процесуального законодавства можна зауважити, що законодавець не використовує поняття «етап». Йому притаманне вживання терміна «стадія». Так, досудове розслідування законодавець визначає як стадію кримінального провадження (п. 5 ч. 1 ст. 3 КПК України). Відліковим моментом початку цієї стадії є внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР), а завершальним – одне з альтернативних рішень, пов'язане із закриттям кримінального провадження, поданням до суду клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотанням про звільнення особи від кримінальної відповідальності, клопотанням про закриття кримінального провадження або направленням до суду обвинувального акта¹.

Також законодавцем визначено, що притягнення особи до кримінальної відповідальності є стадією кримінального провадження, яка починається з повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення (п. 14 ч. 1 ст. 3 КПК України)². Водночас у науковій літературі дослідники вказують про доцільність виокремлення таких стадій кримінального провадження, як досудове розслідування, підготовче судове засідання, судовий розгляд, а в окремих випадках – судове провадження з перегляду судових рішень і виконання судових рішень [11; 12].

Серед криміналістів переважає позиція, згідно з якою розслідування поділяється на два основні етапи: початковий і наступний [13]. Водночас існують інші підходи, які передбачають триетапну структуру досудового розслідування, зокрема: початковий, центральний і завершальний етапи [14]; або ж – етап збору та перевірки первинної інформації, початковий і наступний [15, с. 169], а іноді навіть більшу кількість стадій.

Наприклад, В. Журавель пропонує модель, що передбачає виокремлення чотирьох етапів розслідування:

- 1) відкриття кримінального провадження (вихідний етап);
 - 2) початок кримінального провадження (початковий етап);
 - 3) продовження кримінального провадження (наступний етап);
 - 4) завершення кримінального провадження (завершальний етап)
- [16, с. 141–142].

З огляду на зміст завдань, які вирішуються на різних етапах розслідування, доцільним є виокремлення початкового та наступного

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 11.05.2025).

² Там само.

етапів. Початковий етап розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР, однак і цей етап не позбавлений низки складнощів. Наступний етап розпочинається з повідомлення особі про підозру.

На початковому етапі розслідування слідчий або дізнавач зобов'язані здійснити низку дій і процесуальних заходів. Це стосується реєстрації кримінального провадження, повідомлення про початок досудового розслідування, призначення слідчого (дізнавача або слідчої групи), визначення процесуального керівника (або групи прокурорів), проведення невідкладних слідчих (розшукових) дій тощо. Здебільшого це відбувається ще до того моменту, коли буде остаточно з'ясовано, чи мала місце подія кримінального правопорушення як така, тобто чи наявний юридичний склад злочину.

Отримання заяви про втручання в діяльність або самостійне виявлення таких ознак представником правоохоронного органу зобов'язує відповідну особу вжити заходів для забезпечення розслідування, а також якомога детальніше з'ясувати відомості про джерело, з якого була отримана інформація чи на підставі аналізу якого встановлено обставини, що свідчать про вчинення кримінального правопорушення. Це дозволить перевірити достовірність відомостей, що стали підставою для початку досудового розслідування, а також визначити подальші кроки зі збирання доказів і належного проведення розслідування.

У випадках, коли джерелом інформації є представник органу державної влади, необхідно з'ясувати, чи не є він потерпілим від втручання в діяльність. Також слід встановити, чи був він очевидцем цього делікту або отримав про нього відомості з чужих слів. Як і у заявника, у цієї особи потрібно встановити особисті дані, а також зібрати соціальну інформацію, зокрема відомості про сферу зайнятості, можливі зв'язки з подією, що розслідується, та рівень обізнаності щодо повідомлених обставин.

Необхідно з'ясувати, чи завдано заявнику шкоди внаслідок події, про яку він повідомив, або ж така інформація була передана ним з огляду на власну громадянську позицію. Отримані дані мають важливе значення для встановлення достовірності та значущості повідомленої інформації, а також для визначення можливого процесуального статусу цієї особи у кримінальному провадженні.

Письмова заява про вчинення кримінального правопорушення щодо конкретної особи є поширеною підставою для початку досудового розслідування за ознаками втручання в діяльність представників правоохоронних органів.

Факти втручання в діяльність представників органів правосуддя зазвичай реєструються за відповідними поданням Вищої ради

правосуддя або на підставі звернення до Офісу Генерального прокурора. Це зумовлено тим, що згідно з ч. 4 ст. 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддя «зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора»¹. Аналіз відповідних матеріалів, що стають підставами для реєстрації і початку розслідування кримінальних проваджень, засвідчує, що типовими серед них є:

- неприпустимі висловлювання учасників судових справ на адресу суддів, які проявляються у формі прохань, вимог, вказівок, критики судді, що є неприйнятним і чинить на нього тиск із метою схилити до вчинення або невчинення певних процесуальних дій та/або ухвалення конкретного судового рішення, про що зазначається у відповідних заявах;

- пошкодження особистого майна суддів, зокрема нерухомого²;
- факти зміни первинних матеріалів справ, у яких здійснюється перегляд за нововиявленими обставинами (наприклад, зміна нумерації аркушів справи, неохайні підчистки в документах, зроблені не секретарем судового засідання, тощо)³;

- будь-які висловлювання незгоди з ухваленим судовим рішенням, що супроводжуються погрозами, нецензурною лайкою, факти дискредитації тощо⁴. Подання такої заяви є суттєвим кроком для ініціювання розслідування, адже фіксує факт порушення прав та інтересів особи й потенційно свідчить про наявність ознак втручання в діяльність органів правосуддя.

Відомості про втручання можуть також бути виявлені під час моніторингу відкритих джерел інформації, зокрема соціальних мереж, телеграм-каналів, інших цифрових ресурсів. У разі їх самостійного

¹ Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1402-19> (дата звернення: 11.05.2025).

² Протокол зборів Борзнянського районного суду Чернігівської області : від 09.10.2024 № 4 // Вища рада правосуддя : офіц. сайт. URL: https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/resolution/12078-0-8-24_.pdf (дата звернення: 11.05.2025).

³ Повідомлення про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя судді Малиновського районного суду м. Одеси С. В. Маркарової // Вища рада правосуддя : офіц. сайт. URL: https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/resolution/3385-0-6-24_.pdf (дата звернення: 11.05.2025).

⁴ Повідомлення про втручання в діяльність судді судді Дніпровського районного суду м. Києва О. Дзюби // Вища рада правосуддя : офіц. сайт. URL: https://hcj.gov.ua/sites/default/files/field/resolution/3393-0-6-24_.pdf (дата звернення: 11.05.2025).

виявлення співробітниками органів досудового розслідування, прокуратури такі відомості також підлягають належному процесуальному оформленню, подальшій перевірці в межах кримінального провадження.

Апробованою практикою процесуальної фіксації таких матеріалів є огляд комп'ютерних даних і складання відповідного протоколу, зокрема протоколу Берклі. Вважаємо, що процесуальне оформлення таких матеріалів доцільно здійснювати лише після внесення відповідних відомостей до ЄРДР, що забезпечить дотримання процесуального порядку та надасть у подальшому можливість використовувати зібрану інформацію як доказ у кримінальному провадженні.

Зауважимо, що проведенням аналізом матеріалів слідчої та судової практики, а також повідомлень про втручання в діяльність суддів не встановлено фактів підготовки до втручання в діяльність представників органів державної влади. Усі факти реєструються на підставі виявлення ознак, що свідчать про вчинення відповідних діянь, а тому важливо своєчасно забезпечити їх реєстрацію та перевірку.

Відповідно до чинного законодавства прийом заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення здійснюється органами (підрозділами) поліції незалежно від часу, місця, де відбулася подія, повноти наданої інформації чи особи заявника. Такий прийом відбувається цілодобово, безперервно та без зволікань. Заяви можуть бути подані як усно, так і письмово. Усні звернення фіксуються службовою особою органу поліції або іншим уповноваженим поліцейським у протоколі прийняття заяви про кримінальне правопорушення чи іншу подію. Письмові заяви, подані особисто, приймаються й реєструються уповноваженою особою органу поліції.

У кожному випадку особа, яка повідомляє про кримінальне правопорушення, попереджається про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення, що передбачена ст. 383 Кримінального кодексу України, а в подальшому заява підлягає реєстрації в інформаційно-комунікаційній системі «Інформаційний портал Національної поліції України» або журналі єдиного обліку, про що заявникові видається талон-повідомлення про прийняття заяви¹.

Зауважимо, що під час виявлення фактів втручання в діяльність комісії з референдуму, виборчої комісії або члена виборчої комісії чи комісії з референдуму (ч. 4 ст. 157 Кримінального кодексу України)

¹ Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події : затв. наказом МВС України від 08.02.2019 № 100 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19> (дата звернення: 11.05.2025).

ретельному оцінюванню та перевірці підлягає статус особи, яка втручається з метою впливу на їхні дії чи рішення. Це зумовлено тим, що наявність ознак складу кримінального правопорушення буде констатовано лише за умови, якщо суб'єкт учиняє таке діяння з використанням свого службового становища.

Стосовно втручання в діяльність державних діячів слід враховувати, що щодо них зазвичай не застосовуються класичні форми втручання, такі як висловлення погроз, вказівок щодо вчинення певних дій тощо. З огляду на їхній високий статус в ієрархії представників органів державної влади втручання здебільшого здійснюється шляхом організації проплачених мітингів, поширення дискредитаційної або неправдивої інформації в медіа, а також через народних депутатів, експертів чи інших осіб.

Отже, під час прийняття заяви про вчинення кримінального правопорушення, самостійного виявлення ознак втручання в діяльність представників органів державної влади або надходження такої заяви поштою працівникові органу досудового розслідування необхідно об'єктивно оцінити: 1) чи подано заяву в межах строку давності притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне діяння; 2) чи містить вона попередження про кримінальну відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення кримінального правопорушення; 3) чи достатньо в ній відомостей про заявника для його подальшої ідентифікації тощо. Якщо таких даних недостатньо, то слід вжити заходів щодо повторного прийняття заяви, наприклад шляхом складання протоколу про прийняття заяви про вчинення кримінального правопорушення з уточненням необхідних відомостей.

Якщо ж інформація стосується правопорушення на іншій території обслуговування, вона реєструється і негайно передається до відповідного підрозділу поліції. Такий підрозділ повинен зареєструвати цю інформацію в системі «Інформаційний портал Національної поліції України», а її номер фіксується і в першому органі, що отримав повідомлення. Передавати матеріали без попередньої реєстрації в журналі єдиного обліку та внесення в ЄРДР забороняється.

Висновки

Основними джерелами інформації про факт втручання в діяльність представників органів державної влади найчастіше є: інформація від самих потерпілих або свідків; інформація, розміщена в медіа, месенджерах або соціальних мережах; інформація, отримана під час моніторингу відкритих джерел. Щодо процесуального оформлення такої інформації, то найчастіше вона відтворюється в таких письмових матеріалах, як: 1) заява про вчинення кримінального правопорушення; 2) протокол про прийняття заяви про вчинення кримінального

правопорушення; 3) рапорт працівника правоохоронного органу; 4) повідомлення про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя; 5) інформація, отримана від підприємств, установ, організацій, зокрема комісії з референдуму, виборчої комісії.

Вихідна інформація про кримінальне правопорушення підлягає оцінюванню та перевірці. Оцінювання такої інформації передусім спрямоване на встановлення достатності виявлених даних щодо подальшого планування першочергових слідчих (розшукових) дій і процесуальних заходів, а також наявності ознак кримінального правопорушення, спростування малозначності діяння. Перевірка інформації передбачає з'ясування її достовірності, адже неправдивість будь-яких фактів заперечуватиме доцільність здійснення подальших дій, тим паче з огляду на високе навантаження працівників сил безпеки.

Список бібліографічних посилань: 1. Волобуєв А. Ф. Етапи розслідування в криміналістичній методиці. *Вісник Університету внутрішніх справ*. 1999. № 5. С. 28–37. 2. Бесчастний В. М., Одерій О. В. Відкриття кримінального провадження (теоретико-прикладний аспект) // Процесуальне та криміналістичне забезпечення досудового розслідування : зб. тез наук.-практ. семінару (м. Львів, 1 груд. 2017 р.) / Львів. держ. ун-т внутр. справ. Львів, 2017. С. 26–30. 3. Вакулік О. А. Реформування кримінального процесуального законодавства в частині регламентації початку досудового розслідування. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 4. С. 160–166. 4. Журавель В. А. Початок досудового розслідування: деякі процесуальні та організаційно-тактичні проблеми. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2015. № 1. С. 250–259. 5. Гуртієва Л. М. Початок кримінального провадження України та стадії досудового розслідування. *Правова держава*. 2017. № 25. С. 155–159. 6. Погорєцький М. А. Початок досудового розслідування: окремі проблемні питання. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 1. С. 93–103. 7. Самойленко О. А. Початок кримінального провадження (з позицій криміналістичної науки). *Право і суспільство*. 2019. № 2. С. 226–231. 8. Топорецька З. М. Особливості початку кримінального провадження по фактах зайняття грабним бізнесом. *Вісник кримінального судочинства*. 2015. № 1. С. 127–132. 9. Чернявський С. С. Законодавче удосконалення початку кримінального провадження як чинник підвищення ефективності протидії злочинності // Кримінологічна теорія і практика: досвід, проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення : матеріали міжвуз. наук.-практ. конф. (м. Київ, 24 берез. 2016 р.) / МВС України, Нац. акад. внутр. справ ; Координаційне бюро з проблем кримінології НАПрН України. Київ : НАВС, 2016. С. 32–36. 10. Русанівська Д. Д. Розслідування втручання в діяльність захисника чи представника особи : дис. ... д-ра філософії : 081 Право. Київ, 2023. 260 с. 11. Сімонович Д. В. Доктринальні засади структури та

системності кримінального процесу України: стадії та окремі провадження : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2016. 42 с. **12.** Леоненко М. І. Особливості стадійної побудови кримінального провадження за новим Кримінальним процесуальним кодексом України. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Юридичні науки*. 2013. Т. 26, № 1. С. 238–242. **13.** Гусєва В. О. Теоретичні основи методики розслідування злочинів проти авторитету органів державної влади у сфері правоохоронної діяльності : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2021. 538 с. **14.** Лапкін А. В. Криміналістичний підхід до періодизації досудового розслідування // *Інновації в криміналістиці та судовій експертизі : матеріали міжвідом. наук.-практ. конф. (м. Київ, 25 листоп. 2021 р.) / МВС України, Нац. акад. внутр. справ України*. Київ, 2021. С. 35–38. **15.** Пчеліна О. Етапізація процесу розслідування злочинів у сфері службової діяльності. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 3. С. 167–170. **16.** Журавель В. А. Проблеми періодизації досудового розслідування. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2014. № 2 (77). С. 136–144.

Надійшла до редколегії 20.05.2025

Прийнята до опублікування 15.06.2025

Popov V. Yu. Peculiarities of the Initial Stage of Investigation of Interference with the Activities of Public Authorities

It is determined that interference with the activities of representatives of public authorities involves the allocation of two stages – initial and final. It is established that the main sources of information about the fact of interference with the activities of public authorities are most often: information from victims or witnesses; information posted in the media, messengers or social networks, or information found during the monitoring of open sources. It is found that the procedural registration of information on interference with the activities of representatives of public authorities is most often carried out in written documents, including: a statement of a criminal offence; a protocol on acceptance of a statement of a criminal offence; a report of a law enforcement officer; a report on interference with the activities of a judge in the administration of justice; information received from enterprises, institutions, organisations, including the referendum commission and the election commission.

It is substantiated that the initial information about a criminal offence is subject to assessment and verification. The assessment of such information is aimed at establishing the sufficiency of the data revealed for further planning of priority investigative (detective) actions and procedural measures, as well as the presence of signs of a criminal offence, and refuting the insignificance of the act. The verification of information involves ascertaining its reliability, since the falsity of any facts will refute the expediency of taking further action, especially given the high workload of security forces.

It is argued that when taking a statement of a criminal offence, independently detecting signs of interference with the activities of representatives of pre-trial investigation bodies or

when it is received by mail by an employee of a pre-trial investigation body, it is necessary to objectively assess whether it was filed within the statute of limitations for bringing a person to criminal liability for the relevant act; whether it contains a warning of criminal liability for knowingly false reporting of a criminal offence; whether it contains a

Keywords: forensic methodology, pre-trial investigation, interference with activities, representative of a public authority, initial stage of investigation, grounds for opening criminal proceedings.

